

Everöds kyrka

Lunds stift

Kulturhistorisk karaktäristik och bedömning

ANNA LINDQVIST – 2021-07-16

Everöds kyrka

Degeberga-Everöds församling, Villands och Gärds kontrakt, Lunds stift
Everöd 65:1, Everöds socken, Kristianstads kommun, Skåne län

Beskrivning och historik

Kyrkomiljön

Everöd är en medeltida socken och det äldsta skriftliga belägget härstammar från 1228. Everöds kyrka är belägen ca en mil sydväst om Kristianstad vid Mjöån i ett öppet odlingslandskap. Kyrkan var tidigare belägen vid en trevägskorsning vid landsvägen mellan Simrishamn och Kristianstad. Väg 19 går numer väster om byn och kyrkan. Före skiftena var byn belägen sydöst om kyrkan och prästgården. Flera gårdar flyttades ut i samband med laga skifte 1831 och ersattes av mindre gatuhus. Öster om kyrkan vid Slottsbacken, väster om byn Lyngby, finns resterna av en borganläggning, som är belagd från slutet av 1300-talet till 1500-tal. Vid arkeologiska undersökningar utförda 2008–2010 påträffades byggnadslämningar och senmedeltida fyndmaterial.

I direkt anslutning till kyrkan, gränsade mot kyrkogårdsmuren i söder, är den före detta prästgårdsanläggningen belägen. Prästgården har sannolikt ända sedan medeltiden varit belägen på samma plats. Dagens huvudbyggnad är uppförd av tegel 1803 och flyglarna i korsvirke är från mitten av 1800-talet och omges av en stor trädgård. Prästgården är sedan 1984 förklarad som byggnadsminne och används idag för församlingsverksamhet, främst barnverksamhet i form av barnrytmik.

Flygbild över Everöds kyrkoanläggning från norr med den före detta prästgården i sydväst och den äldre vägsträckningen öster om kyrkogården. Foto: Pär-Martin Hedberg, 2014.

Östra Skånes järnvägar anlade på 1880-talet en bana som passerade Everöd, vilken utbyggdes runt sekelskiftet 1900 och ett nytt stationshus uppfördes öster om kyrkan mellan byarna Everöd och Lyngby. Det bidrog till att byarna växte samman och ny bebyggelse uppfördes runt stationsområdet.

Kyrkobyggnaden

Everöds kyrka uppfördes av tuktad gråsten sannolikt under 1100-talets senare del med långhus, smalare kor och absid samt med ett jämbrett västtorn. Långhuset hade ursprungligen syd- och nordgångar. Triumfbågen, kor och absid försågs med kalkmålningar 1200–1250. Under senmedeltiden valvslogs kyrkorummet, koret och tornets bottenvåning och muren mellan torn och långhus revs. Enligt Barbro Sundnérs dokumentation i projektet *Medeltida kyrkor i Skåne* valvslogs koret tidigare än långhuset. En strävpelare innehållande trapptorn uppfördes på tornets sydvästra sida och ett vapenhus uppfördes vid sydportalen och den norra porten murades igen.

1611 försågs kyrkorummet med bänkinredning med snidade detaljer, sannolikt utförda av en man vid namn Anders Jonsson. På 1630-talet fick kyrkan en predikstol och 1683 tillkom en ny kyrkport.

Under 1700-talet förändrades kyrkan genom att en korsarm eller nykyrka tillbyggdes på långhusets norra sida 1754, kyrkan fick ett nytt altare 1750, ny orgel och läktare tillkom i nykyrkan 1760, på 1770-talet försågs fönstren på nykyrkans norra vägg med draperimålningar och 1772 flyttades altaret åt väster och en sakristia inrättades i absiden och ny ingång togs upp i den östra muren och absidens valv dekorerades med draperimålning. 1780 försågs korvalvet med draperimålning och bänkarna målades med blå oljefärg. 1797 byggdes den västra läktaren om och orgeln från 1760 flyttades dit. Nykyrkan fick en ny eller ombyggd läktare, den s k ”drängaläktaren”. De romanska målningarna överkalkades.

1837 uppfördes ett vapenhus på tornets västra sida och det senmedeltida vapenhuset på långhusets södra sida revs och sydingången murades igen och ersattes med ett fönster. 1838 togs en ingång upp på korsarmens norra sida och en äldre port från 1638, som suttit i det rivna vapenhuset vid sydportalen placerades där. 1845 försågs kyrkan med nya fönster och sannolikt förstörades samtidigt fönsteröppningarna. 1874 täcktes kyrkans tak med ekspån, vilket ersatte ett tidigare tak av blyplåt. 1892 installerades en ny orgel med ny fasad och orgelläktaren byggdes om efter ritningar av arkitekt Adolf E Melander (1845–1933). I slutet av 1800-talet tillkom även schablonmålningar i kyrkorummets valv av Charles Franzén.

1954–1955 genomfördes en större renovering efter ritningar av domkyrkoarkitekt Eiler Graebe. Kyrkan försågs med nya kopplade fönsterbågar av ek och nya solbänkar av ölandskalksten. Ingången på absidens östra sida och fönstret på den södra sidan murades igen och det medeltida östra fönstret rekonstruerades. Nya ekdörrar tillkom på vapenhusets västra sida samt nya innerdörrar mellan vapenhus och långhus samt till orgelläktare och elcentral. Golven lades med kvadratiska tegelplattor och bänkkvarteren förändrades något. Golvet framför altaret höjdes och altarringen byggdes om. Delar av 1800-talets interiöra måleri, bl. a väggarnas kvaderimitation och korets schablonmålningar kalkades över och de medeltida

kalkmålningarna togs fram. Även inredningens 1800-talsmåleri togs bort och underliggande färgskikt togs fram.

Everöds kyrkas interiör mot öster. Fotograf och år okänt, men foto är taget före den omfattande reoveringen 1954–1955. Bilden är hämtad från Riksantikvarieämbetets bilddatabas Kulturmiljöbild.

1989 försågs samtliga takfall med nytt expån och 1991 utfördes en exteriör reovering av fasaderna. Tornet omputsades och övriga ytor putslagades och 1997 rengjordes absid och kor av en konservator och ett nytt textilskåp tillkom under läktaren i korsarmen.

Exteriör

Everöds kyrka är orienterad i öst-västlig riktning med kor med absid i öster, korsarm i norr

samt torn och vapenhus i väster. Tornet har en kraftig strävpelare i sydvästra hörnet, som även fungerar som trapporn.

Kyrkan är uppförd av sten med spritputsade fasader med slätputsade omfattningar och dekorativa detaljer och avfärgad i vitt. Tornets gavelrösten i norr och söder är försedda med enkla blinderingar. Vapenhuset, som är tillbyggt i väster 1837, har en spritputsad och gråmålad sockel, medan torn, långhus, kor och absid har en skråkantad granitsockel. Korsarmen saknar sockel. På korsarmens västra sida samt på långhusets och tornets norra fasader är åtta gravhällar fastsatta.

Kyrkan täcks av sadeltak belagda med ekspån. Absiden har en ovanlig takkonstruktion med ett halvt kägelvalv som övergår i ett sadeltak mot koret. Tornet är försett med vindflöjlar med årtalet 1933. Fönsteröppningarna är försedda med lackade ekfönster med antikglas i blyspröjs och solbänkar av kalksten, tillkomna vid reoveringen 1954–1955. På långhusets norra sida finns en igenmurad högt sittande romansk fönsteröppning med delvis bibehållen karm. På absidens östra sida finns ett rundbågigt fönster, vilket togs upp i samband med reoveringen 1954–1955 och spåren efter den då igensatta prästingången är synlig i putsen. Tornet har mindre ljusöppningar på södra sidan samt i trappornet. Tornet har två ursprungliga dubbla rundbågiga ljudöppningar i öster och väster och en i söder och norr, vilka avdelas av kolonnetter med tärningskapital.

Kyrkans huvudentré är genom vapenhuset, beläget på tornets västra sida. Portalen omges av två slätputsade pilastrar med överliggande tandsnittslist samt däröver dekorativt lunettfönster, vilka härrör från vapenhusets uppförande 1837. Dörrbladen tillkom 1954–1955 och är klädda med en diagonalställd lackad ekpanel. Framför dörren ligger en stor kalkstenshäll. En ingång finns även på korsarmens norra fasad genom en portal i samma utförande som vapenhusets. Dörren utgörs av en äldre rundbågig dörr, enligt uppgift från 1683, med diagonalställd profilerad panel och äldre smide och ursprunglig placerad i det rivna södra vapenhuset. Tornets övre våningar nås via en dörr på strävpelarens södra sida. Dörrbladet är klätt med brunmålad liggande profilerad panel.

Interiör

Kyrkorummet består av långhus, tornets bottenvåning, korsarm samt kor. Huvudingången är via vapenhuset i väster.

Vapenhusets golv är sedan renoveringen 1954–1955 belagt med kvadratiske tegelplattor. Väggarna och det plana taket är putsade och avfärgade i vitt. Fönsteröppningarna i norr och söder är sedan 1954–1955 försedda med kopplade ekfönster, invändigt med en hel glasad båge. Porten i väster är av ek och dörren mot kyrkorummet består av en dubbel spegeldörr, båda från renoveringen 1954–1955.

Tornets bottenvåning är inkorporerat i långhuset. *Långhuset* har samma golvbeläggning som vapenhuset och bänkkvarteren har brädgolv. I nordöstra hörnet finns spår efter ett sidoaltare. Väggarna, innanför bänkkvarteren, är nedtill inklädda med en äldre panel i ramkonstruktion, målade i en gråblå ton. Däröver är väggarna putsade, på norra sidan finns fragment av kalkmålningar, vilka har daterats till omkring 1450 och föreställer S:t Göran och draken. Fönsteröppningarna, har liksom vapenhuset, kopplade fönster från 1950-talet. Kyrkorummet täcks av fyra ribbkryssvalv med kvadratisk tvärsnitt. Valven har en enkel schablonmålning från slutet av 1800-talet. Fragment av romanska kalkmålningar, vilka anses framställa Kristus som domare i centrum omgiven av änglar, finns på triumfbågens mur mot väster. Målningarna blev avskurna i samband med att valven slogs på 1400-talet. Över predikstolen finns även spår av efter en draperimålning från 1700-talet.

Orgelläktaren är belägen i tornet och bärs upp av fyra kolonner med en äldre grå marmorering. Läktarbarriären är lätt rundad med ett utskjutande mittparti med rundbågiga fyllningar avdelade av pilastrar målade i en gråblå ton. I väster finns på södra sidan ett dörrblad, tillkommit på 1950-talet, till en elcentral och på norra sidan en liknande dörr som leder till en lackad trappa till orgelläktaren. Läktarens golv är belagt med en grå linoleummatta. På södra och norra väggen finns spår efter anfangstenar till tornbågen. I

muröppningen mot väster finns i söder och norr två kvadratiska murnischer med oklar ursprunglig funktion.

Koret avskiljs från långhuset av en välbevarad hög och smal romansk triumfbåge med bevarade anfangstenar eller valvstöd och kalkmålningar framställande två stående ärkebiskopar. Målningarna har tolkats föreställa ärkebiskoparna Absalon och Andreas Sunesen i Lunds stift och har daterats till tiden 1200–1230 och tillskrivits samma verkstad som utfört målningarna i Stehags kyrka. Målningarna fortsätter över de senmedeltida valven. Korets golv ligger på samma nivå som långhuset samt har samma golvbeläggning. Väggarna är putsade och avfärgade i vitt med fragment av kalkmålningar i öster. På norra och södra väggen finns mindre nischer i muren. Fönsteröppningarna har bågar i likhet med kyrkans övriga fönster. Taket täcks av ett kryssvalv.

Absiden avskiljs från koret genom en spetsbågig tribunbåge. Absiden har samma ytskikt som koret och väggarna och valvet har fragmentariska romanska kalkmålningar framställande *Majestas Domini*. I öster finns ett rundbågigt fönster, som rekonstruerades 1954–1955, då även en prästingång murades igen. I nischen för den gamla ingången finns nu ett skåp. På absidens södra mur finns en djup luckförsedd nisch, som är inklädd med trä.

Korsarmen är belägen på långhusets norra sida och uppfördes 1754 och öppnas mot långhuset genom två spetsbågiga muröppningar. Golvet har samma beläggning som i övriga kyrkan och i mittgången mot norr finns en infälld gravhäll. Bänkkvarteren har ett lackat furugolv. Väggarna är putsade och avfärgade i vitt. Den norra väggen är försedd med draperimålningar från korsarmens uppförande 1754. Det plana taket är putsat och avfärgat i vitt med en enkel schablondekor från slutet av 1800-talet. Fönsteröppningarna är försedda med kopplade bågar i likhet med övriga fönster. Mot norr finns ett vindfång med innerdörrar i ramverkskonstruktion

med tre fyllningar med äldre beslag, målade i en gråblå ton. Läktaren i norr nås via en trappa utmed den norra väggens västra sida. Läktaren bärs upp av sex kannelerade träkolonner målade i en gråblå kulör. Läktarens undertak är trärent. Den raka barriären består av en ramverkskonstruktion med kvadratiska och rektangulära fyllningar målade i blågrått samt med en dekor på mittpartiet i form av naivistisk framställning av vad som kan tolkas som Skånes landskapsvapen. Läktaren har bevarade gradänger och två rader med läktarbänkar, på den västra sidan finns även en inbyggd förvaringslåda av trä.

Tornets övre våningar nås via en utvändig port på trappornets södra sida. Trappan utgörs av en spiraltrappa av tuktad gråsten med en enkel bräddörr med äldre smide till tornets första våning. Första våningens träbjälklag är lagt över bottenvåningens kryssvalv. Andra våningen är klockvåning med klockbocken. Vinden över långhus och kor nås från korsarmens läktare via en lucka i korsarmens tak. I takstolskonstruktionen över långhus, kor och absid finns bevarade och återanvända medeltida bilade ekbjälkar av romansk typ. Även tornets takkonstruktion är av bilade ekbjälkar och sannolikt medeltida. På långhusvinden finns spår efter medeltida fönsteröppningar och enligt Barbro Sundnérs undersökningar av kyrkan är öppningarna ursprungliga mellan långhus och kor och kor och absid. Öppningen mellan långhus- och korvind har även en bevarad medeltida ekkarm. På triumfbågens vägg över valven finns delar av de romanska kalkmålningarna från 1200-1250 bevarade.

Inredning och inventarier

Altaret är uppfört av trä i en remverkskonstruktion med släta fyllningar med spår av äldre bemålning.

Altaruppsatsen är av ek och tillverkad på 1600-talet med kolonner och rikt skulpterade sidostycken. Altartavlan utgörs av mittpartiet till ett altarskåp från 1500-talets början med en Golgatascen, troligen tillverkad av en holländsk mästare.

Altarringen är halvcirkelformad med balusterdockor med figursågade dekorationer i nygotik.

Dopfunten är placerad mellan korsarmen och långhuset. Den är tillverkad av trä med en åttasidig cuppa och daterad till 1661 genom en påskrift. Cuppan är försedd med snidade och bemålade dopscener samt en vapensköld och vilar på en gråmålad benställning. Den nuvarande färgsättningen togs fram i samband med kyrkans renovering 1954–1955. På murpelaren mellan korsarm och långhus mot väster hänger en doptavla som hör samman med dopfunten. Den tillhörande baldakinen är även bevarad.

Predikstolen med tillhörande baldakin eller ljuddak är placerad i långhusets sydöstra hörn med uppgång från öster. Den är tillverkad under 1600-talets första hälft med en firsidig korg prydd med skulpturer av evangelisterna flankerade av kolonner. Den bärs upp av en smäcker pelare och trappans barriär har ett genombrutet mönster. Den är sannolikt tillverkad av samma mästare som utfört predikstolen i Östra Sönnarslövs kyrka. Trappan med flera delar omgjordes i samband med kyrkans renovering 1954–1955, då bland annat en dörr eller lucka, tillverkad av äldre delar av bänkinredningen tillkom.

Bänkinredningen är sluten och indelad i två kvarter i långhuset och två kvarter i korsarmen. Långhusets bänkkvarter ansluter mot väggarna i väster, söder och norr och är i sin helhet väldigt ålderdomliga med panel mot ytterväggarna, raka ryggar och lösa fotstöd. Gavlar och luckor är av ek i långhuset med skuret mönster i renässans, varvid en har årtalet 1611 och några framskrapad äldre bemålning och numrering. Dessa har stora likheter med bänkinredningen i Östra Sönnarslövs kyrka, där det på en av bänkluckorna står *"Anno 1611 lod Anders Jonson desse stohle berede, Gud till Ere."* Korsarmens bänkinredning härrör från 1700-talet och har enklare utformade luckor och gavlar med samtida bevarat smide. De är målade i en blågrön färg, vilken framtogs i samband med renoveringen 1954–1955

Orgelfasaden är uppförd 1892 efter ritningar av arkitekten Adolf Melander och målad i en gråblå kulör med förgyllda detaljer. Orgelverket är tillverkat 1973 av Troels Krohn orgelbyggeri i Danmark med spelbord i ek.

Kyrkan har två *klockor*, storklockan är gjuten 1874 och lillklockan är gjuten 1928 hos M & O Olssons klockgjuteri, Ystad med en äldre klocka från 1480 som förlaga.

Bland kyrkans övriga inventarier finns på korsarmens östra vägg ett *epitafium*, från 1658 över prosten Sthen Pedersen Sommer. Och på västra väggen en *Series Pastorum*, tillskriven bildhuggaren Carl Gustaf Jerling från Ystad 1754, vilken sannolikt överensstämmer med bildhuggaren Johan Jerlings son Carl Jerling (1719–1755) som 1747 fick burskap i Ystad som ornamentsmålare och bildhuggare.

Kyrkogård

Kyrkogården omgärdas i norr, söder och väster av en stenmur, som är spritputsad och avfärgad i vitt samt täckt med röda tegelpannor. I öster finns ett svartmålat smidesstaket. Kyrkogården och mittgången omges av en trädrad. Kyrkogården har flera ingångar, som är försedda med dekorativt utformade smidesgrindar. I sydväst finns en ingång från den intilliggande prästgården. Kyrkogården domineras av gräsbevuxna ytor med grusade gångar. Mot den västra muren finns gravplatsen för släkten Falkman med bland annat ett flertal gjutjärnskors, vilken omgärdas av ett smidesstaket.

En ny kyrkogård anlades 1952 norr om vägen efter ritningar av länsarkitekt Allan Larsson och 1993–1994 anlades en minneslund på Nya kyrkogården.

Byggnader på kyrkogården

En ny personalbyggnad uppfördes 1981 öster om den nya kyrkogården och ersatte ett äldre sprut- och likvagnshus.

Kulturhistorisk karaktärisering av Everöds kyrkoanläggning

Kyrkan och kyrkogården med sin vitputsade mur utgör tillsammans med den ovanligt välbevarade prästgårdsanläggningen och de olika vägsträckningarna ett äldre sockencentrum

med stora kulturhistoriska värden. Kyrkogården har bevarat en äldre karaktär med fantasifullt utformade smidesgrindar, trädrader och en stor del äldre gravvårdar.

Everöds kyrka har i stort behållit sin medeltida form med långhus, smalare kor med absid samt brett västtorn. Det breda västtornet tillhör en speciell kategori torn som återfinns i Skånes sydöstra del med oklar funktion, men som brukar förknippas med den tidigmedeltida aristokratin. Såväl tornet med sitt traptorn som långhus och kor med absid har bevarade medeltida murar, fönsteröppningar och kvarvarande och återanvända takstolskonstruktioner av ek. Tornets ljudöppningar är ursprungliga och på långhusets norra sida finns även delar av en medeltida fönsterkarm av ek bevarad. På triumfbågeväggen över valven finns delar av de romanska målningarna bevarade, vilka sannolikt är i ursprungligt skick. Mot den norra fasaden är även ett flertal gravhällar uppsatta, som utgör ett intressant exempel på exponering av äldre gravhällar.

Interiören präglas av flera tidsskikt, men har behållit en medeltida form med kryssvalv, bevarad triumfbåge, romanska kalkmålningar framställande bland annat två ärkebiskopar och korets och absidens murnischer samt spår efter sidoaltare och tornbåge.

Korsarmen eller nykyrkan, uppförd 1754, vittnar om socknens befolkningsökning och behov av mer plats i kyrkan. Den är mycket välbevarad med innerdörrar, bänkinredning, läktare med gradänger och bänkar samt norra väggens draperimålningar. Den 1954–1955 framskrapad färgställningen och bänkluckornas bemålning och rokokobeslag förstärker 1700-talskaraktären. Även långhusets bänkinredning med luckor och gavlar i renässans är ovanligt välbevarad med raka ryggar, fristående fotstöd och väggpanel.

Den fasta inredningen med predikstol, altarpuppasats med äldre mittparti med en Golgatascen och altaret med bevarade äldre färgskikt är av hög konstnärlig kvalitet. Dopfunten av trä med bland annat bevarad doptavla är ovanlig med sina skurna dopscener och framskrapad originalmålning. Bland övriga inventarier bör epitafiet och Series Pastorums nämnas.

Att tänka på vid förvaltningen av kyrkoanläggningen

- Everöds kyrkoanläggning med den medeltida kyrkan, kyrkogården med sin putsade mur och grindar samt den före detta prästgården utgör en ovanligt välbevarad helhet som kan berätta om äldre tiders anläggnings- och byggnadsskick.
- Kyrkan har bevarat stora delar från medeltidens byggnadsperiod med bland annat medeltida murar, ljus- och ljudöppningar och delar av den romanska takstolen, vilka utgör en viktig kunskapskälla om medeltida byggnadsteknik och kan ge ytterligare information om kyrkans tidiga byggnadsskede.
- Kyrkan har bevarade romanska kalkmålningar, vilka även är synliga ovan valven. Även senare målningar från 1700- och 1800-talet utgör intressant tillägg och under nuvarande putslager och ovan valven kan det finnas ytterligare målningar.
- Kyrkans bänkinredning är väldigt ålderdomlig och utgör numer ett ovanligt inslag i kyrkobyggnaderna med sina bevarade luckor, gavlar, rygg- och fotstöd.

Skydd med mera

Everöds kyrka och kyrkogård är skyddade enligt 4 kap. Kulturmiljölagen.

Kyrkan, kyrkogården och prästgården är belägna inom det fasta fornlämningsområdet *Everöds bytomt*, Everöd 2:1 och skyddas enligt 2 kap. Kulturmiljölagen.

Everöds kyrkomiljö ingår i område *Everöd-Lyngby* som är utvärderat som Särskilt värdefull kulturmiljö i Kulturmiljöprogram för Skåne, framtaget av Länsstyrelsen.

Prästgården på fastigheten Kristianstad Everöd 5:76 är sedan 1984-05-07 förklarad som byggnadsminne och skyddas av 3 kap Kulturmiljölagen.

Källor och litteratur

Andersson, Hans, Anglert, Mats, *By, huvudgård och kyrka*. Studier i Ystadsområdets medeltid. 1989.

Andersson, T, Lindbom, G, Ranta, H. *50 kyrkor i nordöstra Skåne*. Regionmuseet Kristianstad 2012.

Bauman, K. och Hallberg, G. (red) *Skånska kyrkor*. Skånes Hembygdsförbund Årsbok 1997.

Dahlberg, M (red.) *Skåne – landskapets kyrkor*. Sockenkyrkorna, kulturarv och bebyggelsehistoria, Riksantikvarieämbetet 2015.

Dahlberg, M. Franzén, K. (red) *Sockenkyrkorna*. Kulturarv och bebyggelsehistoria. Riksantikvarieämbetet 2008.

Everöds kyrka, Belysningsliftar för ljuskronor och ny högtalaranläggning. Antikvarisk kontroll. Helen Carlsson, Regionmuseet Kristianstad. Rapport 2008:69.

Länsstyrelsen Skåne. Samhällsplanering & kulturmiljö. Kulturmiljöprogram. Särskilt värdefulla kulturmiljöer i Skåne.

Malmström, Krister. *Kyrkornas arkitekter*. Förteckning över kyrkoarkitekter verksamma inom Svenska kyrkan 1860–1930. Raä 1991.

Mårtensson, A.W. (red) *Attraktiv kulturbygd: på upptäcktsfärd i Kristianstads kommun*, Kristianstad 1994.

Sundnér, Barbro, *Medeltida kyrkor i Skåne*. Dokumentation utförd på 1990-talet. (opubl) *Underhållsplan för Everöds kyrka*, Ponnert Arkitekter AB, 2004-11-15.

Lantmäteriet - Historiska kartor

Riksantikvarieämbetet – FMIS Forsök, Kulturmiljöbild, Riksintressen för kulturmiljövården.

Övriga uppgifter

Inventeringsdatum: 2019-09-11

Fältinventering, foto och rapportsammanställning: Anna Lindqvist, byggnadsantikvarie
Kulturhistorisk karaktäristik och rekommendationer: Anna Lindqvist, efter samråd med Degeberga-Everöds församling.

Färdigställd: Remissrapport 2020-06-15, färdigställd 2021-07-16

Sammanfattning till BeBR

Stomme: Murverk – Gråsten

Fasadmaterial: Puts- spritputs, slätputs

Fasadkulör: Vit

Takform: Sadeltak, Kägeltak

Taktäckningsmaterial: Spån - ekspån

Antal våningar: 1

Byggnadsdel: Kor med absid – öster, Korsarm-norr, Torn med trapptorn-väster, Vapenhus-väster